

Online társtalálás: katolikus weboldallal segíti egy osztrák házaspár a társkeresőket

2005-ös indulása óta igen gyorsan növekszik az első ausztriai katolikus online társkereső, amely kilenc országba jutott el. Segítségével már mintegy 1000 tag talált házastársat.

A kathTreff weboldal alapítói, Gudrun és Martin Kugler életre szóló elkötelezettséggel hirdetik a katolikus hitet a mind szekularizálódóbb európai közéletben.

A [National Catholic Registernek](#) adott bécsi interjúban Martin Kugler arról beszél, miért indították el a weboldalt, miért gondolja, hogy egyre csökken a netes társkeresőkkel kapcsolatos előítélet, és miért jelent nagyobb biztonságot egy katolikus társkereső, mint más hasonló oldalak.

Hogyan jutottak oda, hogy társkereső oldalt indítsanak?

Tizenkét éve házasodtunk. Feleségemmel nem a neten találkoztam. Egy alkalommal az osztrák családpuőpökkel beszélgettünk, aki elmondta, hogy sokakat ismer, akik keresztény családot szeretnének, de nem találnak megfelelő társat. Többségük 35–40 éves és borulátó, mivel a településen, ahol él, vagy a munkahelyén mindenki elvált vagy nem keresztény vagy nem elkötelezett. Felajánlottuk a püőpöknek, hogy segítünk, imádkozunk, de gondolkodni is kezdtünk, hogy megpróbálnánk olyan katolikus szervezetet létrehozni, mint amilyenek Amerikában már működtek, de Németországban és Ausztriában még nem.

Nem volt akkor még katolikus internetes társkereső?

Ausztriában csak egy protestáns weboldal működött, ami meglehetősen drága volt. Katolikus országban, mint Ausztriában, nem könnyű olyan oldalt használni, amely – bizonyos értelemben – nem katolikus. Tehát felekezeti kérdés is ez: nem csupán keresztény, hanem katolikus. Mi azt mondtuk: rendben van, aki tag akar lenni, fizet egy évre 50 eurót, és a honlap összes funkcióját használhatja. Ha azt mondja, hogy nem gyakorló katolikus, de úton van felé, vagy még protestáns, de nyitott a Katolikus Egyház tanítására, az is rendben van; tovább nem ellenőrizgetjük. Azért fontos ezt aláhúzni, mert vannak zsidó weboldalak, amelyek, úgy tudom, nagyon szigorúak.

Hogyan fogadták az ötletet?

Az újságíróknak nagyon tetszett, még a nem hívőknek is. Érdekesnek találták, azt mondták, ezen az oldalon kevesebb a hazugság, igazabb, hiszen semmi értelme egy katolikus oldalon hamis profilt létrehozni vagy igazi, komoly kapcsolat helyett egyéjszakás kalandot keresni. Így tehát valemelyest immunisak vagyunk az ilyen negatív jelenségekkel szemben.

Milyen gyorsan indult be?

Az induláskor meglepett, hogy egyrészt nem lett nagyon nagy a honlap, mert a katolikusok körében még élt egyfajta előítélet, hogy a házastárstalálás olyan komoly dolog, hogy arra nem való az internet. Másrészt viszont a sikeres társtalálás aránya kezdettől fogva nagyon magas volt. Az első 500 tag ingyen csatlakozhatott, hiszen el kellett indulnunk, azután azonnal növekedni kezdett a létszám. Egy évvel az oldal indulása után már megvoltak az első

házasságkötések vagy bejelentett esküvők. A következő öt év folyamán több mint 300 személyes köszönőlevelet kaptunk e-mailben. A honlap nem jelzi, hogy valaki itt találta meg a férjét vagy a feleségét, de sokan küldtek fényképet magukról.

Miben különbözik az oldal az amerikai társskeresőktől?

Nagyon különbözik az, hogy Ausztriában vagy Németországban a legtöbb embernek eszébe sem jut, hogy olyasvalakit is megismerhet és megszerethet, aki az ország más részében lakik. Az Egyesült Államokban teljesen normális az, hogy egy seattle-i fiú beleszeret egy chicagói vagy New York-i lányba. Nálunk ami 50 km-nél messzebb van, az már más világ. Ezt a falat le kellett döntenünk, ami nem volt könnyű. Közben viszont sokan voltak, akik az ország különböző részeiről a honlapunkon keresztül találkoztak.

Hogyan küzdöttek meg az internetes társkereséssel szembeni előítéletekkel?

Tizenkét éve küzdünk az előítélettel, hogy a keresztény család komoly és szent dolog, és az internet ehhez nem elég komoly fórum. Mindig azt mondom, hogy ez óriási tévedés. Ha egy fiú egy bulin vagy szórakozóhelyen szólít meg egy lányt, kevesebb eséllyel találja meg az igazit, hiszen a külső alapján kezdeményez. Ráadásul aki nyitott, közlékeny, az jóval előnyösebb helyzetben van. Aztán egy kis faluban sokkal kevesebb társas szórakozási lehetőség adódik, az internetes [adatlapon] viszont komoly szempontokat talál. Megnézheti, milyen könyveket olvas az illető, mi érdekli. Tudhatja róla, hogy katolikus, de legalábbis elkötelezett keresztény – ez a közös nevező előbb megvan, mint hogy eldöntené, tetszik-e a fényképe. Nagyon jók az esélyei – az emberek 99%-a őszinte –, hiszen aki katolikus oldalon regisztrál, többé-kevésbé őszinte. A teljes interneten ez nem ennyire egyértelmű, de nálunk nagyon jó. Meg aztán sokakkal lehet levelezni, és kiderül, ki hogyan reagál.

Úgy gondolja, itt nagyobb a házastárs megtalálásának az esélye?

Nagyobb az esély és nincs időpazarlás. Csalódást sem okoz az ember. Kap egy levelet az oldalról, és megkérdezheti, hogy van az illető, hol lakik. Ez még nem ígért.

Vannak, akik még mindig szégyellnek ilyen oldalra regisztrálni. Mit mond annak, aki továbbra is „természetesebb” módon szeretne társat találni, vagy bizik benne, hogy Isten személyesen fogja odavezetni valakihez?

Isten minden eszközt felhasznál, amit rendelkezésünkre bocsát. Megismerkedhet az ember a leendő társával focimeccsen, uszodában vagy orvosi váróban? Miért ne ismerkedhetne meg vele a neten? Az internet önmagában nem rossz, és a fiatalok szabadidejük min. 30%-át a neten töltik. Miért ne használjuk ki ezt a nagyon jelentős teret? Nevetséges érv, hogy nem elég természetes. Miért természetesebb valakivel a piacon vagy egy kiállításon találkozni?

Egyesek szerint a reménytelenség jele...

Persze, igen – de azt hiszem, ez az előítélet lassan szétfoszlik. Ha valaki megnézi az oldalunkon a fotókat, nevetséges volna azt gondolni, hogy ezek reménytelen esetek. Természetes, hogy aki már kicsit idősebb, az komolyabban veszi a családalapítás stratégiai feladatát, és jobban igyekszik véglegesíteni a kapcsolatát. 25 évesen az ember talán nem akar másnap megházasodni, és nem regisztrál ilyen oldalra, de miért ne tehetné? Egészen fiatalok is vannak a tagjaink között.

Hány házasságkötés történt az oldal indulása óta?

2005-ben indultunk, és azt hiszem, kb. 1000 házasságkötésnél tartunk. Pontos számot nem tudok mondani, mert senkinek nem kötelező értesítenie minket. De legalább 500-600 esküvőről tudunk, és úgy becsüljük, hogy a teljes szám ennél jóval magasabb. Közben ott vannak a társhonlapok kilenc más nyelven, pl. magyar, horvát, szlovén, szlovák, portugál (ami különösen vicces, mert Brazíliát is meghódíthatja). A déli országokban viszont más a mentalitás. Nagyon érdekes, hogy Németországban, Ausztriában és Magyarországon valószínűleg sokkal jobban működik, mint Olaszországban, mert Olaszországban az emberek megszokták, hogy az utcán találkoznak, összejönnek. Fesztelenebbek. Érdekes az éghajlati különbségek hatása!

De ami tetszik, hogy ehhez egy félóra szabadidő is elég, mondjuk ha éjszaka ügyel egy ápolónő, és szombat este nem tud elmenni sehová, mert fáradt vagy még mindig bent van a kórházban. Az e-mailjeit ott is meg tudja nézni. Ablaka nyílik a valóságra. Megnéz mondjuk öt szimpatikus profilt, és örül, mert nem marad ki a szent házastársért vívott küzdelemből.